

ISABELLE BEERNAERT

brengt *Naakt-NuDa Veritas*
in Kursaal Oostende

Op 24 oktober brengt Isabelle Beernaert haar nieuw stuk *Naakt-NuDa Veritas* in Kursaal Oostende, op haar verjaardag dan nog wel! Het wordt een voorstelling die je letterlijk en figuurlijk tot in het diepste van buik voelt trillen. Choreografe Isabelle Beernaert windt er geen doekjes om. Of net wel?

Cheyenne Kersmaekers

NAAKT-NUDA VERITAS
ZATERDAG 24.10.2020 om 20.30 uur
KURSAAL OOSTENDE
www.kursaalooostende.be

Binnenkort breng je je voorstelling *Naakt in Kursaal Oostende*. Wat mogen we ons daarbij voorstellen?

Naakt gaan is enerzijds letterlijk fysiek naakt gaan en anderzijds is er het metaforische naakt. *Naakt* is eigenlijk een vervolg op mijn tien voorgaande stukken. Het is een logische evolutie die meegaat met mijn hoogtes en laagtes en met het collectief geheugen. Wanneer je uiteindelijk de ruimte kan innemen waar je recht op hebt, blijft de vraag wie je echt bent. In *Naakt* maken we terug connectie met onze oerkracht om in die vorm te kunnen zijn en leven.

De volledige titel van de voorstelling is *Naakt-NuDa Veritas*. Waar komt die vandaan?

Naakt-NuDa Veritas staat voor de naakte waarheid. Het is deels geïnspireerd door het gedicht in het werk *Nuda Veritas* van Gustav Klimt. In essentie is iedereen gelijk aan elkaar, maar toch denk ik dat we ook onze diversiteit moeten leren accepteren, of het nu gaat over verschillende kleuren, vormen of culturen. We denken enorm zwart-wit, wat zorgt voor hokjesmentaliteit en afstootgedrag. Dat creëert afstand, haat, agressie en vooral angst. Het zou mooi zijn als we al onze verschillen kunnen erkennen, wetende dat we in essentie allemaal een zijn.

Daarnaast speelt ook Charlie Chaplins gedicht *As I Began to Love Myself* een belangrijke rol in het stuk. We moeten terugkeren in onszelf om vandaaruit terug naar buiten te kunnen gaan. Je moet geleefd hebben

om tegenslagen te kennen en die om te vormen naar kracht en niet naar iets destructiefs.

Hoe zijn de voorbereidingen verlopen?

Ondanks corona, zijn we half juni toch begonnen met de voorbereidingen niet wetende wat de financiële mogelijkheden waren. We logeerden in een huis in Kluisbergen, waar we onze eigen bubbel gecreëerd hebben. Naast onze dagelijkse repetitie, deden we aan yoga en klassiek ballet en deden we zeven weken aan een stuk research rond het thema naakt.

We graven heel diep om dan uiteindelijk op het toneel de essentie aan de oppervlakte te brengen. We zijn gaan kijken naar het verhaal van Adam en Eva en ook naar andere religies en oorsprongsmythen. Wat betekent naakt zijn, hoe zijn we van een ongeklede mens naar een geklede mens gegaan en welke impact heeft dat op ons gehad? Welke laag leggen we over onszelf? Naakt staan, dat kan een kracht zijn, maar ook een fragiliteit. Die polariteiten onderzoeken we.

Na vier weken rust, loopt dan van begin september tot half oktober de tweede repetitieperiode. Daarin gaan we niet meer zo hard graven, maar gaan we letterlijk aankleden en doorvoelen.

Wat kwam in jullie research zoal naar boven?

Het gezegde luidt 'de kleren maken de man'. We gebruiken kledij als een soort identiteit en statussymbool. In onze research ontdekten we bijvoorbeeld dat hakken vroeger gedragen werden door mannen aan het hof die zich verheven en machtig wilden voelen. Daarna is dat overgedragen aan vrouwen in elite kringen en zo verder geëvolueerd. Tegenwoordig straalt een vrouw met hakken nog steeds kracht uit, maar dan

eerder seksuele kracht.

Hoe gaat de choreografie samen met de muziek en hoe verliep dat keuzeproces?

Dat gebeurt vrij intuïtief. Ik heb gekozen om terug te keren naar etnische muziek, omdat je daar een soort oerkracht in vindt. Je kan de aarde bijna voelen trillen. We gaan naar het onderste van onze wortels, naar onze bekkenbodem en baarmoeder om van daar ten dans te gaan. Daar ontstaat leven en energie, daar zit de dans, daar zit de emotie. De muziek moet daar ook voelbaar zijn.

Heb je bepaalde rituelen of gewoontes voor de voorstelling begint?

Ik neem altijd de tijd om even te wandelen en toe te komen. In Oostende zeker, dan ga ik een visje eten. Voor de voorstelling zonder ik me sowieso een beetje af. Ik mediteer in stilte in mijn loge, meestal met een kaarsje aan. Het is een soort bezinning, want als je zoveel moet

Dansers Fabio Blanco en Momoka Kubota in een video van Daniel Philippe Borst (fotografie: Kim Vos)

NAAKT STAAN, KAN EEN KRACHT ZIJN, MAAR OOK EEN FRAGILITEIT

DIE POLARITEITEN ONDERZOEKEN WE

uiten, moet je ook naar binnen keren. Daarna komen we als dansers terug bij elkaar op het podium en maken we opnieuw die connectie die je nodig hebt om kracht in het stuk te spelen.

Met je vorige voorstelling *Laat Me* kwam je ook naar Oostende. Welke herinneringen heb je daaraan?

Laat Me was een kreet en het was heel speciaal om de laatste voorstel-

Isabelle Beernaert is een Belgische choreografe en theaterproducente. Als achtjarig meisje sprong ze op de trein naar Antwerpen om er te gaan dansen aan de Koninklijke Balletschool. Ze was onder andere choreografe voor *So You Think You Can Dance* en bracht de voorbije jaren al tien spraakmakende dansvoorstellingen, waaronder *Laat Me* in 2019.

ling in Kursaal Oostende op te voeren. Ik ben geboren in Kortrijk en we gingen altijd op vakantie naar zee met mijn grootvader, dus mijn roots liggen in West-Vlaanderen. Oostende, dat is een gevoel. Ik heb er de laatste voorstelling van BÉJART gezien, drie weken voor hij gestorven is en hem toen zelfs ontmoet op de dijk. Voor mij was hij een iconische vader van de dans. Daarom wilde ik dit keer graag in première gaan in Oostende. Bovendien is 24 oktober ook mijn verjaardag, dus ik heb er heel erg veel zin in.

Waarom moeten mensen komen kijken naar *Naakt*?

Mensen moeten komen om weer opnieuw te voelen diep in hun buik, weg van angst. Stel jezelf alvast de vraag die ik aan mijn dansers stel: Wanneer voel jij je naakt? ■